

odă cesiului și celor de pe urmă

cei ce au văzut ochii limpezi ai șamanilor berberi
se închină trupurilor fără vlagă,
înconjurate de margaretele de la ceas de seară

cei care au mâini curate să tacă,
au tot dreptul la asta

cei ce se-aruncă-n recife splendide,
sufocându-se cu cerneala caracatițelor gestante
să uite că au fost aici,
nici nu se compară durerea

cei ce înfruntă moartea cu surâsul călugărițelor
de la orfelinate,
să-și astupe gurile, mai au până s-ajungă în locul cel mai moale

cei considerați a fi precoci
să-și îndese-n gât revolta, n-avem nevoie de încă niște perdanți
virgini, cu papion în loc de floare-n butonieră

cei ce-au umblat pe cuie sau pe cărbuni încinși
să mulțumească
n-a fost, până la urmă, ce trebuia să fie (cesiu)

iar pe cei care n-au priceput o iotă din poemul ăsta
să nu-i compătimiți
n-au înțeles
chiar
nimic

ode to the caesium and those that followed

those who saw the clear eyes of the Berber shamans
he worships bodies without moisture,
surrounded by daisies from the evening watch

those who have clean hands should be silent,
they have every right to that

those who dive into splendid reefs,
choking on the ink of pregnant octopuses
to forget they were here
it doesn't even compare to the pain

those who face death with the smile of nuns
from orphanages,
shut their mouths, they still have until they reach the softest place

those considered to be precocious
to stuff his revolt down his throat, we don't need any more losers
virgins, with a bow tie instead of a buttonhole flower

those who walked on nails or hot coals
to thank
it wasn't, after all, what it should have been (cesium)

and those who did not understand one iota of this poem
do not pity them
they didn't understand
even
nothing